

L.J.C. et M.I.

Milí bratři obláti,
milí bratři a milé sestry z mazenodovské rodiny,

v tomto novém roce Páně 2017 se k vám obracím s přáním pokoje a míru!

S postojem chvály a díkyčinění za všechny milosti - opravdu milost za milostí - obdržené u příležitosti oslav dvoustého výročí založení naší kongregace 25. ledna 1816 prohlásím 25. ledna 2017 naše oblátské trienium za oficiálně uzavřené. Minulé tři roky se jako odpověď na výzvy Generální kapituly z r. 2010, která nás vybízela k hlubokému osobnímu a komunitnímu obrácení k Ježíši Kristu, staly intenzivní milostivou poutí. V nadcházejících letech budeme jistě sklízet plody této společné cesty obrácení. Jsem vděčný všem oblátským jednotkám, které z ní skrze nejrůznější iniciativy učinily zvláště důležitou událost. Děkuji mnohokrát i celé mazenodovské rodině a oblátské mládeži za jejich přispění, za jejich ducha slavnosti a modlitby po celou dobu oblátského trieniuma.

Oblátské trienium je u konce, nicméně dynamika obrácení musí v našem životě i oblátské misii pokračovat po celý život. Po následujících šest let budou po této cestě pro celou kongregaci základním průvodcem akta 36. Generální kapituly «*Evangelizare Pauperibus misit me*». Generální kapitula «formulovala misijní vizi» (K 126) a konkrétní vyjádření této vize najdeme právě v kapitulních aktech. Ta obsahují rozlišování «Boží vůle v naléhavých potřebách dnešní doby» (K 125) tak, jak ho činili členové kapituly. Akta jsou výrazem toho, jak v přítomném okamžiku dějin vnímáme výzvu Ducha svatého k uchování věrnosti našemu charismatu.

Vyzývám tedy všechny obláty a také ty, kteří sdílejí oblátské charisma, aby si k četbě akt 36. Generální kapituly a k jejich následnému prohloubení v modlitbě našli čas. Setkání místních a distriktních komunit, jiná různá setkání, shromáždění a duchovní cvičení by měla být příležitostí ke studiu tohoto dokumentu, k diskuzi o něm a také k rozlišení toho, jak jeho obsah žít. To posílí naši jednotu v duchu přání sv. Evžena, abychom vytvářeli rodinu s jedním srdcem a jednou duší.

Stručně zde uvádím několik nejnaléhavějších výzev poslední Generální kapituly v důvěře, že si je pak celé přečtete v aktech.

- Generální kapitula zabývající se tématem misie znovu důrazně potvrzuje potřebu naší věrnosti oblátskému charismatu soustředěnému kolem hlásání evangelia chudým a nejopuštěnějším. Kapitula nás pobízí k tomu, abychom ve všech kontextech, ve kterých obláti pracují, rozpoznali 'nové chudé'.
- Misie s mládeží, která je pro obláty znovu rostoucí misionářskou výzvou a pro niž se některé oblátské jednotky dokonce pokoušejí o novátorské a důraznější postupy, byla členy kapituly označena za misijní prioritu.
- Pro naši budoucnost byly jako jeden z rozměrů důležitých pro náš život a oblátskou misijní službu vybrány i informační technologie, sociální sítě a komunikace vůbec.
- Členové kapituly si jsou také skrze tyto misionářské výzvy vědomi důležitosti financí pro naši misii. Je podstatné, aby jednotlivé jednotky našly „soběstačnost ve vzájemné závislosti“, aby tak mohlo pokračovat i naše poslání na těch nejchudších a nejobtížnějších místech.
- Členové kapituly spatřují životní důležitost také v naší misijní formaci na všech úrovních, a to počínaje prenoviciátem, který musí probíhat ve formačním domě a poskytovat kvalitní přípravu k noviciátu.
- Členové Kapituly jednomyslně zdůraznili důležitost rozlišování povolání, které je zárukou živé budoucnosti našeho charismatu. V tomto jubilejním roce dvoustého výročí našeho založení jsme znovu potvrdili svou víru v životnost a budoucnost služby naší kongregace ve prospěch Božího království.
- Největší výzvou, kterou Generální kapitula kongregaci předkládá, je ale pravděpodobně téma «interkulturality». Budeme stále více přiváděni k tomu, abychom přijímali jiné způsoby myšlení a jiné způsoby života. Několik let už mluvíme o tom, že je třeba překračovat hranice, že je třeba

žít a svou misii vykonávat v mezinárodních a v interkulturních komunitách. Duch nás tím volá k ještě hlubšímu obrácení, které spočívá ve vytváření interkulturních komunit.

Budeme potřebovat formaci, abychom dobře pochopili, co to znamená. Růst v interkulturalitě po nás bude požadovat vědomé úsilí po autoreflexi, bude od nás vyžadovat změny našeho způsobu myšlení, života v komunitě a také způsobu vykonávání našeho poslání. To je na jedné straně výzva, která nás může naplnit nadšením, ale zároveň v jistém slova smyslu také výzva zastrašující, protože po nás chce spoustu odvahy.

To je tedy velmi stručný souhrn priorit Generální kapituly, která jimi chce odpovědět na výzvy Ducha svatého. V aktech 36. Generální kapituly najdete k těmto jednotlivým bodům více podrobností a také další důležité aspekty, které pro nás budou v následujících šesti letech vodítky po společné cestě.

Ted' se chci ještě zmínit o jiném tématu: 11. prosince oslavila církev blahorečení Josefa Thao Tiena a 16 druhů, mučedníků v Laosu, mezi nimiž figuruje i šest mučedníků oblátů. Byla to jedna z nevýznamnějších událostí pro laoskou církev, ale také pro nás, zvláště když si uvědomíme, že v určitém okamžiku byla tato oblátská misie provincií s asi stovkou oblátů. Jsme vděční našemu generálnímu postulátorovi a každému oblátu, kteří k tomuto procesu i přes mnoho obtíží přispěli. Ted' jde o to, abychom se s těmito bratry mučedníky více seznámili a také šířili zbožnost k nim.

V Madridu zorganizovali o víkendu kolem 16. prosince obláti z komunity v Pozuelu setkání s rodinami španělských oblátských mučedníků, kteří byli blahorečeni v prosinci 2011. Asi 25 příbuzných se sešlo s 15 obláty, aby si připomněli naše mučedníky a oslavili památku jejich mučednictví z r. 1936. Víkend prožili jako silnou a dojemnou zkušenost a sdílení probíhalo v atmosféře prodchnuté posvátnem. Šlo o první setkání svého druhu a každý z účastníků projevil zájem o jeho pokračování.

Zůstává ve mně jedna otázka: všichni tito naši mučedníci: Josef Cebula, mučedníci z Pozuela a z Laosu, k čemu nás vybízejí dnes?

7. října 2016 se účastníci Generální kapituly sešli se Svatým otcem. Jeho přítomnost mezi námi a odkaz, který nám předal, vytvořily z těchto chvil opravdu svaté setkání. Zakusili jsme ho jako déšť Ducha svatého. Každý z nás byl naplněn velkou láskou ke kongregaci, nadějí a radostí do její budoucnosti. Tato návštěva papeže Františka ve mně rozezněla zakladatelova slova z 15. srpna 1822, když se zmiňoval o *«... našem drahém společenství. Zdálo se mi, že vidím, že se přímo prsty dotýkám toho, že v sobě obsahuje zárodek velmi velkých ctností, že může vykonat nekonečně velké dobro; líbilo se mi, všechno se mi na něm líbilo, byly mi drahé i jeho konstituce, pravidla; jeho služba se mi zdála vznešená, jako ostatně opravdu je. Nacházel jsem v něm zaručené, dokonce neomylné, prostředky spásy...»*. (Vybrané texty n°98) Tato Evženova slova jsou pro nás i dnes požehnáním.

Následujících šest let mám před očima jako fascinující putování celé oblátské rodiny. Naše misionářská cesta není snadná. Podporuje nás na ní ale Ježíšova věrnost. Úsměv Panny Marie, její láskyplný pohled se i dnes na nás upírá a my právě jí znovu zasvěcujeme své misionářské cesty, aby ochránila naši věrnost charismatu.

Louis Lougen, OMI
Řím, 6. leden 2017